

Arrest

nr. 194 195 van 25 oktober 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. CHARPENTIER
Rue de la Résistance 15
4500 HUY

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Aziel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Aziel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 6 mei 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van:

- de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Aziel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk maar ongegrond verklaard wordt;
- de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Aziel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt, beide beslissingen aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 april 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat P. CHARPENTIER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, komt samen met haar echtgenoot België binnen op 15 mei 2011 en dient een asielaanvraag in op 16 mei 2011.

Op 19 augustus 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arresten nrs. 70 058 en 70 059 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 17 november 2011 worden aan verzoekster en haar echtgenoot eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 18 november 2011 dienen verzoekster en haar echtgenoot een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 29 november 2011 worden ten opzichte van verzoekster en haar echtgenoot bevelen genomen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 20 december 2011 dienen verzoekster en haar echtgenoot een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 3 februari 2012 dienen verzoekster en haar echtgenoot een tweede asielaanvraag in.

Op 30 maart 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 17 april 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvragen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 18 november en 20 december 2011 onontvankelijk worden verklaard.

Op 9 mei 2012 worden ten opzichte van verzoekster en haar echtgenoot bevelen genomen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 6 juni 2012 dienen verzoekster en haar echtgenoot een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 9 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 19 september 2012 worden ten opzichte van verzoekster en haar echtgenoot bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 6 juni 2012 dienen verzoekster en haar echtgenoot een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 9 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat deze aanvraag onontvankelijk is. Bij arrest van de Raad nr. 93 916 van 19 december 2012 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 8 oktober 2012 dienen verzoekster en haar familie een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 12 november 2012 dient verzoekster een vijfde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 26 maart 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris na vernietiging een nieuwe beslissing inzake de vierde aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 6 juni 2012. Deze aanvraag wordt onontvankelijk doch ongegrond verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 06.06.2012 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

D., I. (R.R.: xxx) volgens PP: D., I.

nationaliteit: Servië

geboren te T. op (...) 1967

adres: (...)

D., S. (R.R. xxx)

geboren te T. op (...) 1963

nationaliteit: Servië

adres: (...)

Wettelijke vertegenwoordigers van:

D., L. (R.R. xxx), geboren te V. op (...) 1997

+ meerderjarige kinderen:

D., S. (R.R. xxx), geboren te V. op (...) 1991

D., S. (R.R. xxx), geboren te V. op (...) 1993

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor D., I. die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur d.d. 21.03.2013 in gesloten omslag).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

Het hierin vermelde verslag van de arts-adviseur van 21 maart 2013 luidt als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 06.06.2012.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

— Verwijzend naar het medisch attest d.d. 01/06/2012 van Dr. D., blijkt dat betrokkene lijdt aan een anxiodepressief syndroom met een posttraumatische component na de oorlog in 2001. Er is ook sprake van epilepsie met 2 à 3 insulten per maand. Het syndroom is matig van ernst. Het zou gaan om een prepsychotische toestand. Betrokkene neemt Sertraline, Alprazolam en Depakine chrono 500. De behandeling kan enkele maanden duren. Betrokkene heeft een fragiele persoonlijkheid. Ze wordt éénmaal om de twee maanden door de psychiater gezien.

Psychotherapie zou aangewezen zijn.

— Het medisch dossier bevat een verslag d.d. 26/05/2012 van een psycho-analyst. Het bevat ook een attest van een afspraak d.d. 12/01/2013 bij dezelfde therapeut.

— Het medisch dossier bevat een geneesmiddelenvoorschrift d.d. 01/06/2012 van Dr. D.

— Verwijzend naar het medisch attest d.d. 23/08/2012 van Dr. D., psychiater, blijkt dat betrokkene tijdens de oorlog tussen 1999 en 2001 psychologische traumata opliep. Op dit moment lijdt ze aan een anxiodepressief syndroom met een posttraumatische component en ook aan epilepsie. Er is sprake van een prepsychotische toestand. Betrokkene werd eenmalig gehospitaliseerd met een epilepsie aanval waarbij ze in coma ging met cyanose. Ze neemt Mirtazapine, Serlain (=Sertraline), Valproaat en Staurodom. Ze kan niet werken. Volgens de psychiater zou het gevaarlijk zijn betrokkene terug te sturen naar een omgeving die angsten uitlokt bij betrokkene.

— Verwijzend naar het medisch attest d.d. 28/01/2013 van Dr. V., psychiater, blijkt dat betrokkene lijdt aan een ernstig posttraumatisch syndroom waarvoor ze Seroxat, Clozan en Loramet neemt. Ze heeft psychotherapie nodig.

— Het medisch dossier bevat geneesmiddelenvoorschriften d.d. 28/01/2013 van Dr. V. voor Paroxetine, Clozan en Lormetazepam en één van Dr. A.-M. T. d.d. 19/11/2012, huisarts voor Domperidone, Invega, Sertraline, Mirtazapine, Valproate Retard.

Analyse van dit medisch dossier leert mij dat deze vrouw lijdt aan een angstige depressie t.g.v. posttraumatische stress uitgelokt door de oorlog in Servië (1999-2001). Deze aandoening zou dus meer dan 10 jaar bestaan. Er is ook sprake van epilepsie met 2 à 3 insulten per maand. Er was een eenmalige opname voor een epilepsie-aanval.

Betrokkene wordt om de 2 maanden door de psychiater opgevolgd en ze neemt medicatie. Het is niet duidelijk welke medicatie betrokkene neemt want de verschillende artsen schrijven andere geneesmiddelen voor. Ik ga ervan uit dat betrokkene neemt: Paroxetine (=antidepressivum), Seroxat (=sertraline=antidepressivum), Lormetazepam (=kalmeermiddel), Clozan (=clotiazepam=kalmeermiddel) en Depakine (=valproaat=anti-epilepticum).

Opvolging door een psychiater is vereist alsook de beschikbaarheid van de psychofarmaca.

Indien deze voorwaarden zijn vervuld, kan betrokkene terugkeren naar haar herkomstland aangezien de oorlog reeds lang voorbij is en betrokkene in haar herkomstland geen enkel actueel risico meer loopt. Haar verblijf in België, ver van de oorsprong van het trauma, heeft haar toestand niet kunnen verbeteren. De aandoening is blijkbaar chronisch geworden.

De vraag stelt zich naar de behandelingsmogelijkheden in Servië.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene) :

Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank :

o van International SOS van 02/01/2012 met nummer 3781

<http://www.ups-spa.org/en/> <http://www.belmedic.rs/Lecenie-odraslih/1171/Psihijatrija.shtml>

www.delphicare.be

Uit deze bronnen blijkt dat er in Servië een associatie van psychiaters bestaat the Serbian Psychiatric Association.

In het Belmedic ziekenhuis werken ettelijke psychiaters en psychologen. Ambulante opvolging door een psychiater is mogelijk alsook opname in een psychiatrische dienst. Zo is er het Institut za Mentalno Zdravje, te Palmoticeva 37 te Belgrado of Dr. Zoran Nie (AXIS), te Presevska 59 te Belgrado. Verschillende vormen van psychotherapie zijn mogelijk. Valproïnezuur, Sertraline en Paroxetine zijn beschikbaar in Servië. Lormetazepam kan vervangen worden door Lorazepam, dat een équivalent is. Het is niet duidelijk of het kalmeermiddel Clotiazepam (Clozan) beschikbaar is, maar er zijn equivalenten zoals Diazepam, Temazepam en Oxazepam (zie Medcoi nr 13/14/15).

Toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf:

De gezondheidszorg in Servië is georganiseerd op de drie gebruikelijke niveaus (primaire, secundaire en tertiaire zorg), verbonden op basis van een systeem van doorverwijzing. Er bestaat een verplichte ziekteverzekering die zowel werknemers, zelfstandigen, gepensioneerden als uitkeringsgerechtigden insluit. Voor sociaal kwetsbare personen is de verzekering gratis, daar de staat de bijdragen voor deze personen betaalt. Deze verzekering geeft toegang tot de publieke gezondheidszorg.

In het geval verzoeker onmiddellijk na aankomst in Servië nood heeft aan medische bijstand is er gedurende een periode van maximum 60 dagen recht op dringende medische zorgen op alle niveaus voor terugkeerders die nog niet in regel zijn met de ziekteverzekering. Tijdens deze periode moet betrokkene zich in regel stellen met de ziekteverzekering.

De bijdrage in de kosten van de zorgen door de patiënt wordt bepaald in functie van de inkomsten van de verzekerde en zijn familieleden. Die bijdragen variëren van een halve euro voor een consult tot 6 euro voor een radiografie, maar in het meest voordelige geval - en dit is zo voor werklozen en mensen met weinig inkomsten - moet de patiënt helemaal niets zelf betalen. Een invaliditeitsuitkering wordt toegekend in geval van werkonbekwaamheid. Mensen die op zichzelf niet in staat zijn de normale dagdagelijkse handelingen te stellen hebben recht op bijstand van een andere persoon (mantelzorg).

Medicijnen die op de "positieve lijst" voorkomen zijn gratis voor de patiënt, voor andere medicijnen dient betaald te worden. De medicijnen Seroxat, Lorazepam, Diazepam en Depakine zijn o.a. op deze lijst te vinden.

In Servië heeft men recht op een werkloosheidsuitkering wanneer men minstens 12 maanden bijgedragen heeft gedurende de laatste 18 maanden. Voor verzoeker zal dit niet het geval zijn. Indien zij

geen inkomen kan verwerven uit arbeid, kan betrokkenen rekenen op sociale bijstand in functie van het familiale inkomen en het aantal personen ten laste. De andere voorwaarden zijn het hebben van de Servische nationaliteit en uiteraard het verblijf. Een alleenstaande zonder middelen ontvangt 5.254 RSD per maand (53,5 euro), een familie bestaande uit 5 personen 10.514 RSD per maand (107,2 euro). Dit kan nog aangevuld worden met andere sociale uitkeringen.⁸

Bovendien kunnen we veronderstellen dat betrokkenes echtgenoot en meerderjarige kinderen hun steentje zouden kunnen bijdragen voor de kosten die gepaard zouden gaan met de noodzakelijke hulp. Overigens lijkt het ook erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Servië - het land waar zij tenslotte meer dan 43 jaar verbleef - geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar/ of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Verder haalt de advocaat van betrokkenen aan dat de gezondheidszorg in Servië van slechte kwaliteit zou zijn, in vergelijking met België. Er dient echter opgemerkt te worden dat een verblijfstitel niet enkel kan afgegeven worden op basis van het feit dat de medische zorgen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen zouden lopen. Het gaat erom na te gaan of de nodige medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst of het land waar de verzoeker gewoonlijk verblijft. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat, zijn de verschillende nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat.

Niets verhindert betrokkenen derhalve om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

De zieke lijdt niet op zodanige wijze aan een aandoening dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel dit kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico zou kunnen inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Servië."

Op 27 maart 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris inzake de vijfde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet de beslissing dat deze aanvraag onontvankelijk is. Dit is de tweede bestreden beslissing:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.11.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

D., I. (R.R.: xxx)

nationaliteit: Servie

geboren te T. op (...) 1967

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en)

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06 02 2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

OD 26 03 2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 06.06.2012. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 06.06.2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 26.03.2013 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

Op 19 april 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk is. Deze beslissing wordt aangevochten in de zaak met rolnummer 129 423.

Op 19 april 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten opzichte van verzoekster en haar echtgenoot bevelen om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies).

Op 30 augustus 2013 dienen verzoekers een zesde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 6 maart 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat deze aanvraag ongegrond is.

Op 30 april 2014 wordt deze beslissing ingetrokken.

Op 26 juni 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de zesde aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt aangevochten in de zaak met het rolnummer 158 156.

Op 25 februari 2015 dienen verzoekster en haar familie een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 25 augustus 2015 dient verzoekster een zevende aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 19 januari 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat deze aanvraag onontvankelijk is, op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer 184 707.

Op 17 juni 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, ingediend op 25 februari 2015, zonder voorwerp is. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer 193 035.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota werpt de verwerende partij volgende exceptie op:

"Exceptie van onontvankelijkheid voor wat betreft de tweede bestreden beslissing.

Verzoekster vordert de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van twee beslissingen, te weten:

de beslissing dd. 26.03.2013, waarbij de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf dd. 06.06.2012 op grond van art. 9ter Vreemdelingenwet ontvankelijk, doch ongegrond verklaart, de beslissing dd. 27.03.2013, waarbij de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf dd. 18.11.2012 op grond van art. 9ter Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaart; Het voorliggend beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring heeft derhalve twee voorwerpen.

Wanneer een verzoekster meerdere beslissingen met hetzelfde verzoekschrift heeft bestreden, en bestaat er onvoldoende samenhang tussen die beslissingen, wordt in de regel alleen het beroep ontvankelijk verklaard ten aanzien van de akte die eerst wordt vermeld in het verzoekschrift, en de daarmee direct samenhangende bestreden handeling. Wanneer echter de bestreden rechtshandeling een verschillend belang voor de verzoekster vertoont, zal het beroep geacht worden tegen de belangrijkste beslissing of het voornaamste onderwerp te zijn gericht (R. STEVENS. 10. De Raad van State, 1. afdeling bestuursrechtspraak, Brugge, die Keure, 2007, 65-71).

In casu zijn de twee voorwerpen niet van die aard dat het aangewezen is dat ze samen worden behandeld om tegenspraak tussen rechterlijke beslissingen te voorkomen of ter voldoening van de eisen van goede rechtsbedeling.

Beide beslissingen hebben immers betrekking op 2 verschillende aanvragen, met een onderscheiden inhoud.

Aangezien verzoekster enkel tegen de eerste bestreden beslissing middelen lijkt te ontwikkelen, schijnt het toe in het belang van verzoekster te zijn dat in deze zaak het beroep moet geacht worden te zijn ingesteld tegen de eerste bestreden beslissing.

Terwijl ook bij gebrek aan een middel, het beroep tegen de tweede bestreden beslissing moet worden geacht onontvankelijk te zijn.

De verwerende partij is dan ook van oordeel dat het beroep onontvankelijk is, in de mate dat dit beroep gericht is tegen de tweede bestreden beslissing."

2.2. In het belang van een goede rechtsbedeling moet degene die op de rechter een beroep doet, voor elke vordering een afzonderlijk geding aanspannen om zo de rechtsstrijd overzichtelijk te houden en een vlotte afwikkeling van de zaak mogelijk te maken. Meerdere vorderingen kunnen slechts ontvankelijk als één enkele rechtszaak aanhangig worden gemaakt indien bij uitzondering daardoor de goede rechtsbedeling wordt bevorderd, meer bepaald indien vorderingen wat hun voorwerp of grondslag betreft, zo nauw samenhangen dat het als waarschijnlijk voorkomt dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen met betrekking tot de ene vordering, een weerslag zullen hebben op de uitkomst van de andere. Indien de vorderingen niet voldoende samenhangen, wordt alleen de belangrijkste of, bij gelijk belang, de eerste in het verzoekschrift vermelde vordering geacht regelmatig te zijn ingesteld (RvS 12 september 2005, nr. 148.753; RvS 22 mei 2006, nr. 159.064).

2.3. De akten waarvan de vernietiging wordt gevorderd, betreffen enerzijds de aanvraag van verzoekster op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend op 6 juni 2012 en anderzijds de aanvraag van verzoekster ingediend op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet op 12 november 2012. De eerste bestreden beslissing verklaart de aanvraag van 6 juni 2012 ontvankelijk doch ongegrond, de tweede bestreden beslissing verklaart de aanvraag van 12 november 2012 onontvankelijk.

In casu dient te worden vastgesteld dat de zaken niet voldoende samenhangen: de rechtsvraag inzake de eerste bestreden beslissing betreft de vraag of op correcte wijze werd vastgesteld dat de aanvraag van verzoekster om machtiging tot verblijf op correcte wijze ongegrond werd verklaard, de rechtsvraag inzake de tweede bestreden beslissing betreft de vraag of op correcte wijze werd vastgesteld of de latere aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoekster onontvankelijk is omdat de elementen ter ondersteuning van haar aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag. Dit betreft verschillende onderzoeken en de uitkomst van deze onderzoeken staan los van elkaar. Verzoekster kan bijgevolg deze twee bestreden beslissing niet in één verzoekschrift aanvechten.

Ter zitting wordt niet aangeduid welke beslissing voor verzoekster de belangrijkste beslissing is.

De Raad stelt vast dat de belangrijkste beslissing de eerste bestreden beslissing is, gezien zij inhoudelijk ingaat op verzoeksters aanvraag en onderzoekt of de aandoening van verzoekster kan behandeld worden in het land van herkomst. In de tweede bestreden beslissing wordt enkel vastgesteld dat verzoekster de elementen van die aanvraag reeds voorheen bij een vorige aanvraag heeft ingeroepen en dat deze volgende aanvraag daarom niet moet worden onderzocht.

Bijgevolg wordt het beroep enkel behandeld wat de eerste bestreden beslissing betreft en is het niet ontvankelijk wat de tweede bestreden beslissing betreft.

3. Over de rechtspleging

3.1 Artikel 39/68-3, § 2 en § 3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2. Indien een verzoekende partij een ontvankelijk verzoekschrift indient tegen een beslissing genomen op basis van artikel 9ter terwijl een beroep tegen een eerdere tegen hem getroffen beslissing op basis van artikel 9ter nog hangende is, oordeelt de Raad op grond van het laatst ingediende verzoekschrift. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van het eerder ingediende beroep, tenzij zij haar belang aantoont.

§ 3. Indien de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter oordeelt dat paragraaf 1 of paragraaf 2 van toepassing is, vermeldt hij dit in de beschikking zoals voorzien in, naar gelang het geval, artikel 39/73, § 2, of 39/74.”

Voormelde bepaling is, overeenkomstig artikel 6 van de wet van 2 december 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat betreft de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook van toepassing op *“aanvragen om machtiging tot verblijf die opeenvolgend worden ingediend op grond van ofwel artikel 9bis ofwel artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, en die het voorwerp hebben uitgemaakt van weigeringsbeslissingen, waartegen meerdere beroepen werden ingediend voor de datum van inwerkingtreding van deze wet.”*

3.2. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster drie ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen drie verschillende beslissingen inzake aanvragen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet:

- het beroep met rolnummer 128 447 (huidig beroep) tegen de beslissing van 16 maart 2013 waarbij een aanvraag ongegrond wordt verklaard;
- het beroep met rolnummer 158 156 tegen de beslissing van 26 juni 2014 waarbij een aanvraag ongegrond wordt verklaard;
- het beroep met rolnummer 184 707 tegen de beslissing van 19 januari 2016 waarbij een aanvraag onontvankelijk wordt verklaard op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 39/68-3, § 2 van de vreemdelingenwet wordt verzoekster derhalve, behoudens indien zij haar belang aantoont, geacht afstand te doen van voorliggend beroep dat zij op 6 mei 2013 instelde tegen de beslissing van 26 maart 2013 waarbij haar aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd, ongegrond wordt verklaard.

Met toepassing van artikel 39/68-3, § 3 van de vreemdelingenwet werd in de beschikking van 6 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2017, opgenomen dat de kamervoorzitter van oordeel is dat artikel 39/68-3 van de vreemdelingenwet van toepassing is, zodat verzoekster in de mogelijkheid was om voorafgaand aan de terechtzitting te bepalen of zij nog een belang had bij het beroep dat is gericht tegen een beslissing waarbij een aanvraag om tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ongegrond wordt verklaard, terwijl zij ook een beroep instelde tegen:

- de beslissing waarbij een aanvraag van latere datum om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard;
- de beslissing waarbij een aanvraag van latere datum om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter, 5° van de vreemdelingenwet als onontvankelijk werd afgewezen.

Overeenkomstig artikel 39/68-3, § 2 van de vreemdelingenwet oordeelt de Raad op grond van het laatst ingediende verzoekschrift, met name in de zaak met rolnummer 184 707 en wordt verzoekster geacht afstand te doen van het eerder ingediende beroep, tenzij zij haar belang aantoont.

Wat het belang betreft in huidige zaak, stelt de advocaat van verzoekster ter zitting van 11 oktober 2017 dat verzoekster nog belang heeft gezien er nieuwe stukken zijn die ze recent overgemaakt heeft en tevens ter zitting neerlegt en gelet op het vonnis van de arbeidsrechtbank dat op basis van dezelfde medische documenten stelt dat de familie niet uit het opvangcentrum gezet mag worden. Zij wijst er op dat verzoekster eerder dan haar aanvraag te actualiseren steeds opnieuw aanvragen ingediend heeft maar dat dit als één geheel dient te worden gezien omdat het ook steeds over dezelfde persoon en medische problematiek gaat.

In casu dient te worden vastgesteld dat de ter zitting neergelegde stukken volgende documenten betreffen:

- een standaard medisch getuigschrift van 27 juli 2017
- een verslag van de spoeddienst van 16 april 2016
- een verslag opgesteld door een psycholoog d.d. 30 september 2016
- een vonnis van de arbeidsrechtbank van Luik van 15 oktober 2014.

De verwerende partij kan gevolgd worden waar zij opmerkt dat de wettigheid van een bestreden beslissing dient beoordeeld te worden op basis van de elementen die voorlagen op het ogenblik van het nemen van de beslissing, die dateert van 26 maart 2013. De Raad merkt tevens op dat verzoekster door het voorleggen van deze stukken mogelijk aantoont dat haar medische problematiek nog niet afgelopen is, maar op deze wijze toont zij niet met concrete gegevens aan waarin haar belang bestaat om huidig beroep behandeld te zien, terwijl er nog twee meer recente beroepen hangende zijn. De Raad merkt op dat de twee meer recente zaken normaal gezien ook meer recente medische informatie betreffen over verzoekster. Verzoekster maakt met een verwijzing naar recente medische informatie niet aannemelijk waarom zij huidig beroep tegen de beslissing inzake een oudere aanvraag behandeld zou willen zien.

De gevolgen van de omstandigheid dat verzoekster, in plaats van haar aanvraag te actualiseren, steeds nieuwe aanvragen indiende, zijn voor haar eigen rekening en tonen *in casu* wederom het belang niet aan dat verzoekster zou hebben bij de behandeling van het beroep tegen een oudere aanvraag, terwijl er nog twee meer recente beroepen hangende zijn.

Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat verzoekster *in casu* haar belang niet aantoont bij de behandeling van huidig beroep, nu zij nog twee meer recente beroepen hangende heeft (waaronder één dat opnieuw ten gronde ingaat op haar aanvraag), met name het beroep met rolnummer 158 156 tegen de beslissing van 26 juni 2014 waarbij haar aanvraag van 30 augustus 2013 ongegrond wordt verklaard en het beroep met rolnummer 184 707 tegen de beslissing van 19 januari 2016 waarbij haar aanvraag van 25 augustus 2015 onontvankelijk wordt verklaard op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg wordt in huidige zaak de afstand van geding vastgesteld.

4. Korte debatten wat de tweede bestreden beslissing betreft

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wat de tweede bestreden beslissing betreft. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De afstand van het geding wordt vastgesteld wat de eerste bestreden beslissing betreft.

Artikel 2

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen wat de tweede bestreden beslissing betreft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET